

Kyjov

společenský život

Podle starých zpráv z místní kroniky byla prý místní kaplička postavena v roce 1903. Do základního kamenného zdiva na severní straně půlkruhu byla prý zazděna plechová krabice s nějakými kovovými mincemi, které darovali sbírkou místní občané. Týž rok byla farářem z Dolní Krupé vysvěcena. Věž zprvu byla pokryta červeným plechem, stříška kapličky šindelem. Po druhé světové válce byla celá opravena, věž znovu oplechována, natřena na zeleno a střecha pokryta červeným eternitem. Kolem kapličky bylo v tomto roce 1903 vysázeno 6 lip.

Procesí

V dřívějších dobách chodívala procesí. Naší obcí naposled procházelo v roce 1938. Z podnětu římskokatolické farnosti v Dolní Krupé každoročně brzy ráno o svátku sv. Anny (26. července) se lidé shromáždili u tamního kostela a v doprovodu hudby a za asistence faráře nastoupili cestu na poutní místo sv. Anny u Pohledu. Během této cesty se k průvodu přidávali další z okolních vesnic či samot – tento se ubíral ze silnice od Krupé po polní cestou nad Chrástí přes Břevnici na Kyjov, kde u místní kapličky se pomodlili a polní cestou (dnes již zaniklou – zaoranou) pokračovali přes Rouštány a silnicí k sv. Anně. Tam se konaly u dvanácti kapliček pobožnosti a nakonec v místním kostel bohoslužby. Prostranství bylo plno krámů s různým zbožím a věcmi, nechyběly ani cirkusy, houpačky, kolotoč, kouzelníci a jiné atrakce. Jinak poutě (ovšem bez procesí) se tam dosud konají každoročně. V odpoledních hodinách se účastníci tohoto procesí znavení vraceli – mnohdy bosí – domů, někteří ušli až 30 km. V tehdejších dobách se lidé na tyto poutě sjížděli na stovkách bryček nebo kočárů taženými koňmi, tehdy nebyly ještě auta jako v době dnešní.

Zaniklé zvyky

Každoroční průvod maškarádů se v naší obci konal naposledy v roce 1938. Na konec masopustu, který připadl vždy na úterý, se ten den téměř nepracovalo. Dopoledne se dělaly přípravy a odpoledne se obešla naše obec a pak sousední Ždírec. Průvod doprovázel harmonikář, v čele masopustu poskakoval výstředně oblečený šašek s bičem v ruce, dále agent – klobouk-cylindr na hlavě, tento ohlašoval příchod do domu a na potvrzení nabídnutého zboží

vybíral peníze. Za těmito šli další v šatech samá záplata, dědek s bábou s nůši na zádech a chovajícím dědkem uměle zhotoveným v náručí, aby tím upoutala se hospodyně k nějakým darům, hlavně koblihám, které se na tento den tradičně všude smažily. Nechyběl ani hbitý chlapák, ošuměle převlečený za žida-kůžičkáře s pytlím přes rameno, hledal a sbíral do pytle kde jaké visící kůže, proháněl při tom smějící a doprovázející se kluky. Dva muži coby komíníci, tito za domnělé pročištění komínů byli obdarováni vejci. Jiný muž opět dělal zvěřináře, měl s sebou bubínek, někdy vodil na řetízku medvěda, kterého dělal chlapík velké, silné postavy oblečený v obrácený kožich a masku. Jindy vodíval ras slona, toho dělali dva muži, přitom ohnutí, obaleni hnědou dekou a s dlouhým chobotem, který namočili do vody a postříkali kdekoho. Průvod se v podvečer vrátil a večer se konala v tehdejší hostinci u Votavů čp. 29 velká muzika. Hoši a děvčata se přistrojili za různé masky a tančilo se jen do půlnoci, druhý den totiž byla popeleční středa – půst. Tak se ukončoval a oslavoval konec masopustu a od té doby se víc nekonal, blížily se trpké začátky druhé světové války, zákaz shromažďování, a tím tradice těchto zvyků se více v naší obci neobnovila.

Máje

V měsíci květnu se stavěly máje. V naší obci se tato slavnost konala naposled v roce 1963. Máje se stavěly na různých místech. Často se vypínaly na vrchu návsi, vršek máje vždy spadl do tehdejšího rybníka, nebo před bývalým hostincem čp. 29. V tomto roce 1963 byla postavena před budovu MNV. Před zahájením slavnosti přijela k máji kára s babkou tažená dědkem a této se chtěli zmocnit pořežáním „tupou a obrácenou pilkou“. Byli překvapeni a vyrušeni hajným a po dlouhém komickém rozmlouvání a různými vtipy máj přece jen skáceli. Dřevo z ní bylo ihned vydraženo. Vlastní slavnost s veselí se odbyvala v blízkosti na parketu; hudba vyhrávala i večer. A to byla tehdy poslední slavnost kácení máje u nás.

V naší obci byla ustanovena organizace „Českého ovocnářského a zahradnického svazu“. Obyvatelé obce členové svazu: VÝBOR - Šulc Alois čp. 35 – předseda Púčala Viktor čp. 39 – místopředseda, Fišer Jiří z Břevnice – jednatel, Jandová Jana čp. 36 – hospodář, Klementová Zdena – pokladník.

Členský průkaz kyjovské sekce Českého zahrádkářského svazu, 1989 (Lje).

Patrně kácení máje, nedatováno (VM).

Kácení máje 24. 5. 1958, průvod na návěs (JH).

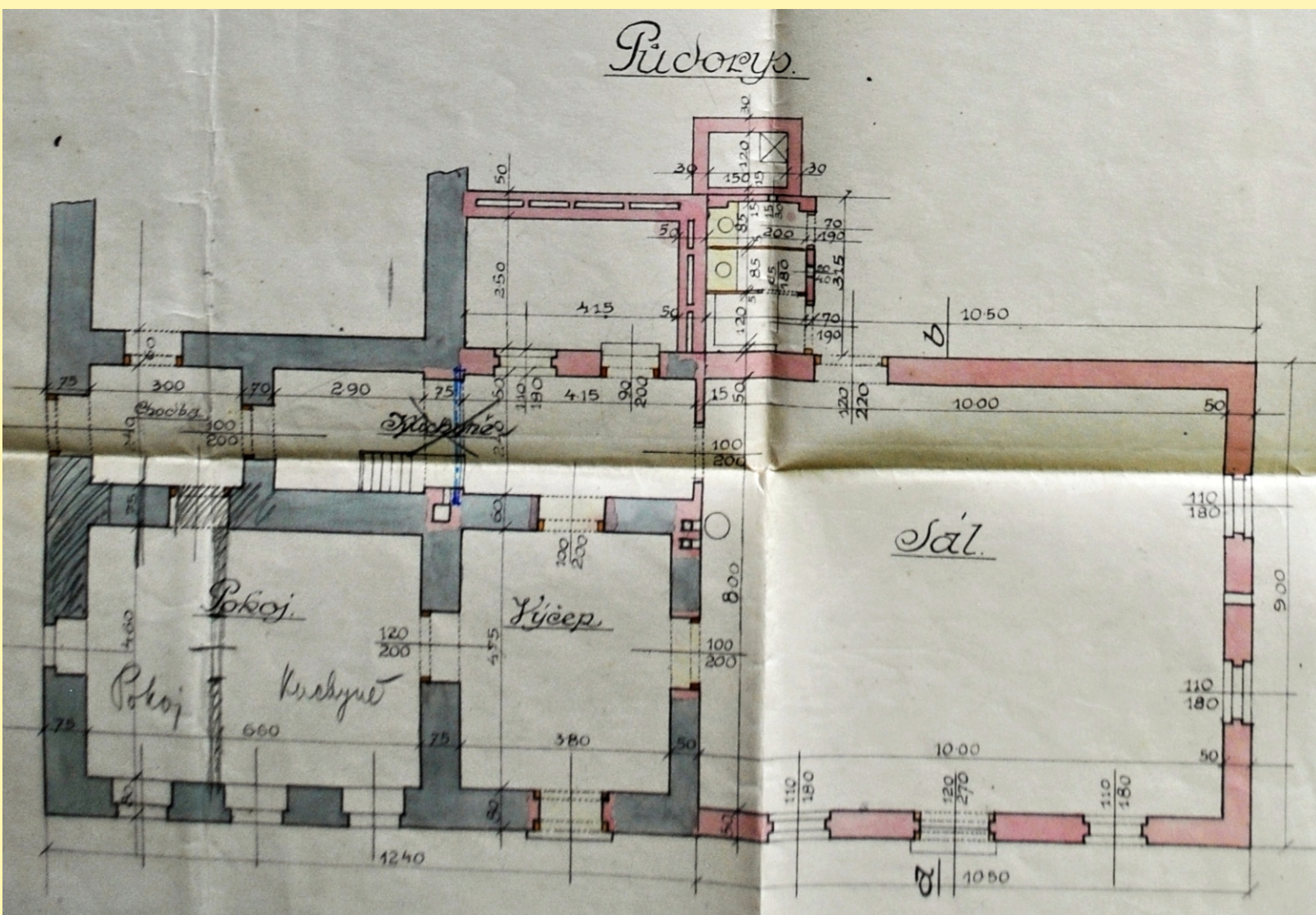
Kácení máje 24. 5. 1958, doprodej výherních lístků před vyvrcholením slavnosti; Dagmar Špačková z čp. 10 drží hlavní cenu – dort (JH).

Kácení máje 24. 5. 1958, babka Josef Hyrš (AV).

Dětský den v Kyjově, 2008 (VM).

Stavební plán kulturního sálu u Votavů čp. 29, 1928 (SOKA HB).

Kácení máje 24. 5. 1958, dědek Jaromír Tecl a strážmistr Sláva Hyrš (AV).